

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Strasburg, dnia 12.3.2019 r.
JOIN(2019) 5 final

**WSPÓLNY KOMUNIKAT DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY
EUROPEJSKIEJ I RADY**

UE-Chiny - perspektywa strategiczna

I. Wprowadzenie

Relacje łączące Unię Europejską (UE) i Chiny mają długą tradycję. Kraje te należą do trzech największych gospodarek świata; to samo dotyczy wolumenu ich wymiany handlowej. Chiny są teraz drugim pod względem wielkości partnerem handlowym UE po Stanach Zjednoczonych, a Unia jest największym partnerem handlowym dla Chin¹. Jak podkreślono w **Strategicznym programie współpracy UE–Chiny 2020**², obie strony są zaangażowane w kompleksowe partnerstwo strategiczne.

W Europie wzrasta jednak przekonanie, iż zmieniła się skala wyzwań i możliwości, które obecnie wiążą się z Chinami. W ostatnim dziesięcioleciu potęga gospodarcza Chin i ich wpływ polityczny wzrosły do niespotykanych rozmiarów w nadzwyczaj szybkim tempie, co odzwierciedla ambicje tego kraju, aby stać się wiodącym mocarstwem na świecie.

Chin nie można już postrzegać jako kraju rozwijającego się. Są one kluczowym podmiotem na arenie międzynarodowej i wiodącą potęgą technologiczną. Ich rosnącej roli na świecie, w tym w Europie, powinna towarzyszyć większa odpowiedzialność za utrzymanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, jak również większa wzajemność, niedyskryminacja i otwartość chińskiego systemu gospodarczego. Ambicje do przeprowadzenia reform, które zostały publicznie ogłoszone przez Chiny, powinny przekładać się na politykę i działania proporcjonalne do roli i odpowiedzialności tego kraju.

Strategia wobec Chin z 2016 r.³ pozostaje głównym fundamentem zaangażowania UE. Na jej podstawie będą przeprowadzane dalsze zmiany polityki UE w kierunku bardziej realistycznego, stanowczego i wieloaspektowego podejścia⁴. Dzięki temu stosunki z tym partnerem strategicznym będą przebiegać w sposób sprawiedliwy, zrównoważony i przynoszący korzyści obu stronom.

W zależności od obszaru polityki, Chiny są dla UE jednocześnie współpracującym partnerem, z którym Unia dzieli te same skoordynowane cele, partnerem negocjacyjnym, z którym UE musi wypracować równowagę interesów, konkurentem gospodarczym dążącym do osiągnięcia wiodącej pozycji w dziedzinie technologii, a także rywalem systemowym, który promuje alternatywne modele sprawowania rządów. Wymaga to elastycznego i pragmatycznego podejścia UE jako całości, umożliwiającego opartą na zasadach obronę jej interesów i wartości. W zależności od rozpatrywanych kwestii i obszarów polityki należy również korzystać z różnych narzędzi i metod w kontaktach UE z Chinami. UE powinna wykorzystać powiązania między różnymi obszarami polityki i sektorami w celu wywierania większych nacisków na drodze do osiągnięcia własnych celów.

¹ W 2017 r. UE była największym partnerem Chin: jej udział w imporcie towarów do Chin wyniósł 13 % (217 mld EUR), a udział w eksporcie towarów z Chin – 16 % (332 mld EUR). W tym samym roku Chiny posiadały 11-procentowy udział w eksporcie towarów do krajów spoza UE (198 mld EUR), a pod względem importu towarów z krajów spoza UE Chiny były największym partnerem, z udziałem 20 % (375 mld EUR).

² [Strategiczny program współpracy UE–Chiny 2020](#), 2013 r.

³ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady „Elementy nowej strategii UE wobec Chin”, JOIN(2016) 30 z 22.6.2016, oraz konkluzje Rady w sprawie strategii UE wobec Chin z 18 lipca 2016 r.

⁴ UE nadal realizuje swoją politykę „jednych Chin”. UE potwierdza swoje zaangażowanie w dalszy rozwój stosunków z Tajwanem oraz wspieranie wspólnych wartości leżących u podstaw tajwańskiego systemu rządów, jak określono w strategii UE wobec Chin z 2016 r.

Reakcja UE powinna opierać się na trzech celach:

- po pierwsze, kierując się wyraźnie określonymi interesami i zasadami, UE powinna pogłębiać swoją relację z Chinami, aby propagować wspólne interesy na szczeblu ogólnosiwiatowym;
- po drugie, w relacjach gospodarczych UE powinna zdecydowanie dążyć do uzyskania bardziej wyrównanych warunków opartych na zasadzie wzajemności;
- po trzecie, aby móc utrzymać w długim okresie dobrobyt, unijne wartości i model społeczny, UE powinna dostosować się w pewnych obszarach do zmieniających się realiów gospodarczych oraz wzmocnić własną politykę wewnętrzną i bazę przemysłową.

Odpowiednie wyważenie strategii stanowi kwestię decyzji politycznej i wymaga zaangażowania Rady Europejskiej.

Ani UE, ani jej poszczególne państwa członkowskie nie są w stanie skutecznie osiągnąć swoich celów dotyczących relacji z Chinami, **jeżeli nie będą działać jednomyślnie**. Współpracując z Chinami, **wszystkie państwa członkowskie – pojedynczo i w ramach współpracy regionalnej** – np. w formule „16+1”⁵, mają obowiązek zapewnić spójność z prawem, zasadami i politykami UE.

W niniejszym wspólnym komunikacie oceniono różnorodne wymiary naszych stosunków, jak również związane z nimi możliwości i wyzwania, oraz **wskazano 10 konkretnych działań**, do przedyskutowania i zatwierdzenia przez Radę Europejską.

II. Współpraca z Chinami na rzecz skutecznego multilateralizmu i walki ze zmianą klimatu

UE jest zaangażowana we współpracę z Chinami **na rzecz utrzymania międzynarodowego porządku opartego na zasadach**. Chiny wyraziły swoje zaangażowanie w stworzenie sprawiedliwego i równego globalnego modelu zarządzania. Jednocześnie działania Chin na rzecz multilateralizmu są czasem wybiórcze i bazują na różnym rozumieniu międzynarodowego porządku opartego na zasadach. Pomimo faktu, że Chiny powtarzały często swoją uzasadnioną prośbę o zreformowanie globalnego rządzenia, aby zwiększyć udział i uprawnienia decyzyjne gospodarek wschodzących, nie zawsze były gotowe zaakceptować nowe zasady odzwierciedlające skalę odpowiedzialności i rozliczalności, które idą w parze ze zwiększeniem roli tego państwa na arenie międzynarodowej. Wybiórcze utrzymywanie w mocy pewnych norm kosztem innych osłabia trwałość międzynarodowego porządku opartego na zasadach.

UE jest zaangażowana we wspieranie **skutecznego multilateralizmu**, którego podstawę stanowi Organizacja Narodów Zjednoczonych. Jako stały członek Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i beneficjent systemu wielostronnego Chiny mają obowiązek wspierania wszystkich trzech filarów ONZ, a mianowicie poszanowania praw człowieka, pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwoju.

Ważną miarą jakości stosunków dwustronnych będzie zdolność UE i Chin do **skutecznej współpracy w dziedzinie praw człowieka**. UE dostrzega postęp Chin w zakresie praw gospodarczych i praw socjalnych. Pod innymi względami sytuacja w zakresie praw człowieka w Chinach ulega jednak pogorszeniu, w szczególności w regionie Sinciang i w odniesieniu do praw cywilnych i politycznych, czego oznaką są nieustanne działania przeciwko prawnikom specjalizującym się w prawach człowieka i innym obrońcom praw

⁵ Znanej również jako „współpraca między Chinami a państwami Europy Środkowo-Wschodniej”.

człowieka. Należy chronić prawa człowieka przysługujące obywatelom UE i innych krajów, którzy przebywają w Chinach. Należy również przestrzegać statusu wysokiej autonomii zapisanego w konstytucji Hongkongu.

Wspólne zobowiązania i interesy UE i Chin w zakresie globalnego zrównoważonego rozwoju i Agendy 2030 oferują możliwości ściślejszej współpracy, w tym w państwach trzecich. Istnieje rzeczywista potrzeba, aby działać w duchu partnerstwa i zapewnić znaczne zasoby wymagane do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Ze względu na prowadzenie znacznych inwestycji w krajach partnerskich Chiny powinny zintensyfikować swoje działalność jako darczyńca oficjalnej pomocy rozwojowej i partner na forach wielostronnych. W związku z tym powinniśmy ustanowić dialog, dążyć do synergii i podejmować dalsze działania, aby utrzymać tempo realizacji celów zrównoważonego rozwoju w państwach trzecich.

Państwa członkowskie UE w ujęciu łącznym wnoszą największy wkład do budżetu ONZ przeznaczonego na utrzymywanie pokoju⁶, a Chiny – po Stanach Zjednoczonych – wnoszą trzeci pod względem wielkości wkład w ten budżet. Należy zatem określić możliwości dzielenia się doświadczeniami operacyjnymi w tym obszarze.

Działanie 1: UE wzmocni współpracę z Chinami w celu zrealizowania wspólnych zobowiązań dotyczących wszystkich trzech filarów ONZ: praw człowieka, pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwoju.

Jeżeli chodzi o zmianę klimatu, Chiny są jednocześnie największym na świecie emitentem dwutlenku węgla i największym inwestorem w energię ze źródeł odnawialnych. UE przyjmuje z zadowoleniem rolę Chin jako jednego z głównych autorów porozumienia klimatycznego z Paryża. Jednocześnie Chiny budują w wielu krajach elektrownie węglowe, co podważa ogólne cele porozumienia paryskiego. Chiny są partnerem strategicznym w zwalczaniu zmiany klimatu i przechodzeniu na czystą energię. Już tylko ze względu na skalę ich emisji (około 27 % emisji na świecie), która nadal wzrasta, powinniśmy kontynuować budowanie silnych relacji z tym krajem. Nasze partnerstwo ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia globalnego działania w dziedzinie klimatu, wysiłków w celu przejścia na czystą energię oraz zarządzania oceanami. Zobowiązanie Chin do rozpoczęcia ograniczania poziomów emisji przed 2030 r. nadałoby nową dynamikę zwalczaniu zmiany klimatu zgodnie z porozumieniem klimatycznym z Paryża i inspirowałoby do działania na całym świecie. Ponadto UE i Chiny powinny zacieśnić współpracę w zakresie zrównoważonego finansowania, aby ukierunkować przepływy kapitału prywatnego na bardziej zrównoważoną i neutralną dla klimatu gospodarkę.

Działanie 2: aby walczyć skuteczniej ze zmianą klimatu, UE wzywa Chiny do rozpoczęcia ograniczania poziomów emisji przed 2030 r., zgodnie z celami porozumienia paryskiego.

III. Zaangażowanie w utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego oraz w zrównoważony rozwój gospodarczy

Chiny są partnerem strategicznym UE w reagowaniu na wyzwania światowe i międzynarodowe. Jednocześnie utrzymują się obawy co do bezpieczeństwa oraz różnice dotyczące stosowania prawa międzynarodowego, prowadzenia dobrych rządów oraz dążenia do zrównoważonego rozwoju gospodarczego.

⁶ W latach 2016–2018 łączny udział 28 państw członkowskich UE w budżecie przeznaczonym na utrzymywanie pokoju wyniósł 31,96 %. Udział Chin wyniósł 10,24 %.

Chiny mają zarówno możliwość, jak i obowiązek przyjęcia istotnej roli w **reagowaniu na wyzwania związane z bezpieczeństwem w regionie**. Na przykład udział Chin we Wspólnym kompleksowym planie działania dotyczącym Iranu oraz ich wsparcie dla tego planu istotnie przyczyniły się najpierw do zawarcia porozumienia, a obecnie do zapewnienia jego pełnego i skutecznego wdrożenia⁷. Skoordynowane podejścia UE i Chin do działań w celu zwalczania piractwa w Zatoce Adeńskiej i w pobliżu Rogu Afryki zwiększyły bezpieczeństwo żeglugi na tych obszarach.

Dalsza współpraca pozostaje istotnym czynnikiem wzmacniającym zaufanie polityczne. Chiny odegrają istotną rolę w zapewnieniu denuklearyzacji Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. UE pragnie również współpracować z Chinami, aby wspierać przyszły proces pokojowy w Afganistanie oraz rozwiązać kryzys w Mjanmie dotyczący grupy etnicznej Rohingja.

Roszczenia morskie Chin na Morzu Południowochińskim oraz odmowa zaakceptowania wiążących orzeczeń arbitrażowych wydanych na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza wpływają niekorzystnie na międzynarodowy porządek prawny i utrudniają zlikwidowanie napięć związanych z morskimi szlakami komunikacyjnymi mającymi podstawowe znaczenie dla interesów gospodarczych UE⁸. Stoją one również w sprzeczności z roszczeniami Chin do udziału w rozstrzygnięciu kwestii związanych z regionem arktycznym.

Rosnący potencjał wojskowy Chin w powiązaniu z ich kompleksową wizją i ambicjami, aby do 2050 r. dysponować najbardziej rozwiniętymi technologicznie siłami zbrojnymi, stanowi dla UE istotną kwestię w zakresie bezpieczeństwa już w krótkim i średnim okresie. Międzysektorowe zagrożenia hybrydowe – w tym działania informacyjne i ćwiczenia wojskowe na dużą skalę – nie tylko podważają zaufanie, lecz również stanowią wyzwanie dla bezpieczeństwa UE. Należy zatem zająć się nimi w ramach naszych wzajemnych stosunków.

Działanie 3: UE pogłębi współpracę z Chinami w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa, wykorzystując doświadczenie płynące z pozytywnej współpracy nad opracowaniem Wspólnego kompleksowego planu działania dotyczącego Iranu.

Chiny rozprzestrzeniają działalność gospodarczą i inwestycyjną w państwach trzecich, w tym na Bałkanach Zachodnich, w krajach sąsiadujących z UE i w Afryce. **Inwestycje chińskie przyczyniły się do wzrostu gospodarczego w wielu państwach będących odbiorcą tych inwestycji.** Jednocześnie inwestycje te często **zaniedbują kwestię zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego oraz stabilności finansowania** oraz mogą prowadzić do wysokiego zadłużenia i przejęcia kontroli nad strategicznymi aktywami i zasobami. To z kolei osłabia wysiłki mające na celu propagowanie dobrego zarządzania społecznego i gospodarczego, a przede wszystkim praworządności i praw człowieka.

Ponadto przedsiębiorstwa europejskie konkurujące z przedsiębiorstwami chińskimi w państwach trzecich są narażone na brak równych warunków działania, gdyż przedsiębiorstwa chińskie mają dostęp do gwarantowanych przez państwo pożyczek

⁷ W tym przez współprzewodnictwo grupie roboczej ds. projektu modernizacji reaktora w Araku oraz wysiłki, aby zachować korzyści wynikające ze zniesienia sankcji.

⁸ Zob. oświadczenie Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa wydane w imieniu Unii Europejskiej na temat orzeczenia z 15 lipca 2016 r. wydanego w postępowaniu arbitrażowym między Republiką Filipin a Chińską Republiką Ludową.

i kredytów eksportowych na preferencyjnych warunkach, a ponadto stosują inne normy korporacyjne i normy pracy.

W obliczu powyższego UE powinna z jeszcze większą siłą propagować **stabilność, zrównoważony rozwój gospodarczy oraz poszanowanie dobrych rządów**, we współpracy z państwami trzecimi. Coraz bardziej widoczna obecność Chin na arenie międzynarodowej może stworzyć obiecujące możliwości współpracy trójstronnej i pozytywnych działań w regionach stanowiących priorytet dla UE, takich jak Afryka – jeżeli będzie istniało takie zapotrzebowanie i w oparciu o wspólne interesy i zrozumienie. UE będzie zachęcać Chiny do zwiększenia przejrzystości i zrównoważonego charakteru zadłużenia przez wdrożenie wytycznych operacyjnych grupy G20 dotyczących zrównoważonego finansowania i wspierania nieustannych wysiłków Klubu Paryskiego na rzecz włączenia wierzycieli z rynków wschodzących.

Na **Balkanach Zachodnich i w krajach sąsiadujących z UE** w istotnym interesie UE leży bardziej skuteczna realizacja polityki rozszerzenia i sąsiedztwa, właśnie po to, aby zwiększyć odporność partnerów UE i zapewnić pełne poszanowanie przez nich wartości, norm i standardów UE, w szczególności w kluczowych obszarach takich jak praworządność, udzielanie zamówień publicznych, środowisko, energia, infrastruktura i konkurencja. Obejmuje to pełne wdrożenie prawnie wiążących układów międzynarodowych⁹ oraz priorytetowe traktowanie stosownych rozdziałów negocjacyjnych w procesie rozszerzenia, aby bardziej zdecydowanie kierować reformami.

Aby wspierać finansowo realizację celów UE i promować inwestycje sektora prywatnego, konieczne jest **szybkie zawarcie porozumienia w sprawie instrumentów na rzecz działań zewnętrznych przewidzianych w kolejnych wieloletnich ramach finansowych**. Obejmuje to między innymi Instrument Pomocy Przedakcesyjnej¹⁰, a także Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej wraz z Europejskim Funduszem na rzecz Zrównoważonego Rozwoju+, a w szczególności przewidzianą gwarancję inwestycyjną (w kwocie 60 mld EUR)¹¹.

Strategia UE dotycząca łączenia Europy i Azji¹² zapewnia jasne ramy dla zdecydowanego działania wspólnie z naszymi partnerami, umożliwiając Unii dążenie do synergii z państwami trzecimi, w tym Chinami, w takich obszarach jak transport, energia i łączność cyfrowa, na podstawie międzynarodowych norm i standardów. Kluczowe zasady przyświecające działaniom UE dotyczącym łączności to stabilność finansowa, zrównoważenie środowiskowe, zrównoważony rozwój społeczny, przejrzystość, otwarcie zamówień publicznych i równe warunki działania.

Platforma łączności UE–Chiny zapewnia wstępną możliwość wzmocnienia współpracy i działania w sposób przejrzysty, na zasadzie wzajemności; należy ją zatem rozszerzyć. Platforma ma na celu promowanie zrównoważonych korytarzy transportowych w oparciu o zasady polityki w zakresie transeuropejskiej sieci transportowej. Rozpoczynające się

⁹ Takie jak układy o stabilizacji oraz układy o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej strefie wolnego handlu.

¹⁰ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) – COM(2018) 465 final z 14.6.2018.

¹¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, COM (2018) 460 final z 14.6.2018.

¹² Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE”, JOIN(2018) 31 z 19.9.2018.

wkrótce badanie na temat korytarzy kolejowych między UE a Chinami stanowi przykład możliwości stworzenia efektu synergii z polityką w zakresie transeuropejskiej sieci transportowej¹³.

Działanie 4: mając na uwadze stabilność, zrównoważony rozwój gospodarczy i dobre rządy w krajach partnerskich, UE będzie stosować w sposób bardziej zdecydowany istniejące umowy dwustronne i instrumenty finansowe. UE będzie współpracować z Chinami na rzecz wdrożenia strategii UE dotyczącej łączenia Europy i Azji, co zagwarantuje przestrzeganie tych samych reguł przez wszystkie strony.

IV. Osiągnięcie bardziej wyrównanych i wzajemnych stosunków handlowych i inwestycyjnych

UE i Chiny są dla siebie nawzajem rynkami o znaczeniu strategicznym – wartość ich wymiany handlowej wynosi średnio ponad 1 mld EUR każdego dnia. Rosnący chiński rynek wewnętrzny i coraz większe znaczenie gospodarcze tego państwa oznaczają duże możliwości handlowe dla UE. Chiny coraz stają się coraz większym konkurentem strategicznym dla UE, a jednocześnie nie odwzajemniają udzielania dostępu do rynku ani nie utrzymują równych warunków działania. Rosnąca potęga gospodarcza Chin nasila ryzyko negatywnych skutków ubocznych dla światowej gospodarki związanych ze zniekształceniami systemu gospodarczego i z ryzykiem nagłego pogorszenia koniunktury gospodarczej w tym państwie. W swoim podejściu do Chin UE powinna zatem uwzględnić dynamiczny charakter gospodarki chińskiej.

Proaktywne i realizowane przez państwo polityki przemysłowe i gospodarcze w Chinach, takie jak strategia „Made in China 2025”¹⁴, mają na celu wspieranie rozwoju najważniejszych przedsiębiorstw w kraju i ułatwienie im objęcia roli światowych liderów w strategicznych sektorach zaawansowanych technologii. **Chiny zachowują rynek krajowy** dla swoich wiodących przedsiębiorstw, chroniąc je przed konkurencją przez wybiórcze otwieranie rynków, wymogi licencyjne i inne ograniczenia inwestycyjne; duże dotacje zarówno dla przedsiębiorstw państwowych, jak i przedsiębiorstw z sektora prywatnego; zamknięty rynek zamówień publicznych; wymogi dotyczące lokalizacji, w tym lokalizacji danych; faworyzowanie podmiotów krajowych pod względem ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej oraz innych przepisów krajowych; oraz ograniczanie dostępu przedsiębiorstw zagranicznych do programów finansowanych przez państwo. Jako konieczny warunek umożliwiający dostęp do rynku chińskiego podmioty z UE muszą spełnić uciążliwe wymogi, takie jak stworzenie spółki joint venture z lokalnymi przedsiębiorstwami lub transfer kluczowych technologii na rzecz chińskich partnerów. Jednym z sektorów, w których **brak dostępu do rynku na zasadzie wzajemności** jest szczególnie widoczny, jest rynek usług finansowych. Choć chińskie przedsiębiorstwa z branży technologii finansowych i płatności online, przedsiębiorstwa oferujące karty kredytowe, banki i firmy ubezpieczeniowe zwiększają swoją obecność w UE, podmiotom europejskim odmawia się dostępu do rynku chińskiego.

¹³ Rozporządzenie (UE) nr 1315/2013 w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej, Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1.

¹⁴ Promująca takie sektory jak przemysł zaawansowanych technologii informacyjnych, maszyny i robotyka, przestrzeń powietrzna i sprzęt lotniczy, sprzęt okrętowy i wysoce zaawansowane statki, nowoczesne środki transportu kolejowego, pojazdy energooszczędne oraz energia ze źródeł odnawialnych, maszyny i urządzenia rolnicze, nowe materiały, biofarmacja oraz produkty lecznicze o wysokim stopniu skuteczności. Zob.: 中国制造2025 (Made in China 2025), Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, 8 maja 2015 r.

Biorąc pod uwagę skalę naszych powiązań handlowych i inwestycyjnych, ważne jest **uzyskanie bardziej wyrównanej relacji gospodarczej opartej na zasadzie wzajemności**.

Można to osiągnąć dzięki różnym środkom: przez współpracę z Chinami na forach międzynarodowych w celu zmodernizowania zasad oraz przez zdecydowane postępy w negocjacjach dwustronnych, lecz również przez stosowanie takich narzędzi jak niedawno zreformowane i wzmocnione instrumenty ochrony handlu.

Światowa Organizacja Handlu jest podstawą wielostronnego systemu handlowego, lecz należy zmodernizować jej zasady oraz zlikwidować pewne luki, aby zapewnić równe warunki działania i wyeliminować nieuczciwe praktyki stosowane przez Chiny. Chiny powinny konstruktywnie uczestniczyć w tych wysiłkach, w tym za pośrednictwem wspólnej grupy roboczej ds. reformy Światowej Organizacji Handlu, powołanej przy okazji szczytu UE–Chiny w 2018 r. Priorytetem w tym względzie – i oznaką zaangażowania Chin – jest rozpoczęcie negocjacji dotyczących surowszych zasad przyznawania subsydiów przemysłowych. Podstawowe znaczenie będą miały również postępy w dążeniach do wyeliminowania przymusowego transferu technologii.

Od 2013 r. prowadzone są negocjacje w sprawie **kompleksowej umowy inwestycyjnej**. Będzie ona kluczowym instrumentem służącym przywróceniu równowagi w relacjach inwestycyjnych, zapewnieniu sprawiedliwego i równego traktowania przedsiębiorstw UE prowadzących działalność w Chinach oraz zagwarantowaniu pewności prawa dla przedsiębiorstw chińskich działających na jednolitym rynku. W ciągu 2019 r. obie strony powinny poczynić znaczne postępy w negocjacjach, tak aby w 2020 r. możliwe było zawarcie ambitnej umowy.

Podpisanie **w najbliższych tygodniach dwustronnej umowy w sprawie bezpieczeństwa lotniczego między UE i Chinami** pobudzi handel statkami powietrznymi i związanymi z nimi produktami oraz zapewni najwyższy poziom bezpieczeństwa lotniczego.

Szybkie zakończenie negocjacji dotyczących **porozumienia w sprawie oznaczeń geograficznych** będzie miało kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzajemnego uznawania oznaczeń geograficznych na rynkach obu stron.

Eksport produktów rolnych i spożywczych z UE do Chin podlega dyskryminacyjnym, nieprzewidywalnym i uciążliwym procedurom, nadmiernym opóźnieniom i decyzjom nieopierającym się na informacjach naukowych. W obliczu trwających negocjacji Komisja omówi z państwami członkowskimi obecnie obowiązujące procedury w celu zapewnienia, aby podczas negocjacji prezentowano jednomyślne stanowisko. Chiny powinny traktować UE jako jeden podmiot w kontekście eksportu produktów rolnych i spożywczych, przy jednoczesnym stosowaniu zasady regionalizacji.

Wszystkie powyższe przykłady wskazują na zaangażowanie Chin w budowę stosunków gospodarczych z korzyścią dla obu stron.

Działanie 5: w celu uzyskania bardziej wyrównanej relacji gospodarczej opartej na zasadzie wzajemności UE wzywa Chiny do wypełnienia dotychczasowych wspólnych zobowiązań. Zobowiązania te obejmują reformę Światowej Organizacji Handlu, w szczególności w zakresie dotacji i przymusowych transferów technologii, a także zawarcie dwustronnych umów w sprawie: inwestycji (do 2020 r.), oznaczeń geograficznych (w jak najszybszym terminie) i bezpieczeństwa lotniczego (w nadchodzących tygodniach).

UE prowadzi otwarty rynek zamówień publicznych, będący największym takim rynkiem na świecie. Jednocześnie przedsiębiorstwa unijne często napotykały trudności w dostępie do zamówień publicznych na rynku chińskim i innych rynkach zagranicznych, w szczególności w sektorach, w których przedsiębiorstwa z UE są wysoce konkurencyjne (np. środki transportu, telekomunikacja, wytwarzanie energii elektrycznej, sprzęt medyczny i usługi budowlane). Te **protekcjonistyczne tendencje wzmagają się**.

W styczniu 2016 r. Komisja przedłożyła w Parlamencie Europejskim i Radzie zmieniony wniosek w sprawie instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym¹⁵. Rozporządzenie to wzmocniłoby pozycję negocyjacyjną UE, jeżeli chodzi o osiągnięcie wzajemności i otwarcie rynku, co stworzyłoby nowe możliwości dla przedsiębiorstw unijnych.

Działanie 6: aby promować wzajemność i otworzyć możliwości udziału w zamówieniach publicznych w Chinach, Parlament Europejski i Rada powinny przyjąć do końca 2019 r. instrument dotyczący udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym.

V. Wzmocnienie konkurencyjności Unii i zapewnienie równych warunków działania

UE potrzebuje proaktywnego podejścia, aby wzmocnić swoją konkurencyjność gospodarczą i zapewnić równe warunki działania. Nadal będzie podejmowała konkretne działania w celu wzmocnienia jednolitego rynku, w tym jego zdolności do ukierunkowania inwestycji na obszary o strategicznym znaczeniu dla interesów UE.

Ustanowienie **jednolitego rynku udzielania zamówień publicznych** jest jednym z głównych osiągnięć rynku wewnętrznego. Ogłaszanie przetargów w całej UE zapewnia przejrzystość i tworzy możliwości dla przedsiębiorstw we wszystkich państwach UE. Skuteczniejsze wdrażanie przepisów zapewni jakość i bezpieczeństwo na wszystkich etapach procedury, opłacalny stosunek wartości do ceny oraz zrównoważony charakter projektów. Ze względu na fakt, iż znaczna część inwestycji publicznych w gospodarce UE jest realizowana za pomocą zamówień publicznych (2 bln EUR rocznie, co stanowi 14 % unijnego PKB), bardziej strategiczne podejście może mieć daleko idące skutki.

W związku z tym bardziej strategiczne podejście do unijnych ram regulujących zamówienia publiczne – **odzwierciedlające coraz bardziej globalny charakter rynków zamówień publicznych** – mogłoby przyczynić się do określenia i zlikwidowania przeszkód i luk, które utrudniają w praktyce działanie na równych warunkach. Na przykład w celu zapewnienia, aby procedury zamówień publicznych prowadzone w UE na

¹⁵ Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich, COM(2016) 034 final z 29.1.2019.

podstawie umów międzynarodowych¹⁶ były zgodne z zapisanymi w Traktatach zasadami przejrzystości i równego traktowania, można zmienić przepisy lub wzmocnić ich egzekwowanie. Ponadto przy udzielaniu zamówień publicznych w związku z projektami finansowanymi ze środków UE należy zagwarantować wysokie standardy jakości, bezpieczeństwa, zrównowżenia i odpowiedzialność społecznej.

Ponadto Komisja **opublikuje wytyczne w sprawie ram prawnych dotyczących udziału zagranicznych oferentów w unijnym rynku zamówień publicznych oraz wprowadzania na ten rynek towarów zagranicznych**, przy uwzględnieniu unijnych i międzynarodowych zasad regulujących udzielanie zamówień publicznych, w tym w przypadku rażąco niskich ofert, oraz przestrzegania norm bezpieczeństwa, pracy i norm środowiskowych oraz zasad pomocy państwa.

Działanie 7: pragnąc zapewnić uwzględnianie w zamówieniach publicznych nie tylko cen, ale również wysokich norm pracy i norm środowiskowych, Komisja opublikuje do połowy 2019 r. wytyczne dotyczące udziału zagranicznych oferentów w unijnym rynku zamówień publicznych oraz wprowadzania na ten rynek towarów zagranicznych. Przed końcem 2019 r. Komisja dokona wspólnie z państwami członkowskimi przeglądu wdrażania obecnych ram pod kątem ewentualnych niedociągnięć.

Unijne narzędzia polityki nie w pełni uwzględniają wpływ dotacji przyznanych przez rządy zagraniczne na rynek wewnętrzny UE. Instrumenty polityki konkurencji UE mają zastosowanie w sposób niedyskryminujący do wszystkich podmiotów na rynku, niezależnie od ich pochodzenia. Zasady pomocy państwa UE dotyczą jedynie pomocy przyznanej przez państwa członkowskie. Ponadto unijne przepisy dotyczące kontroli połączeń nie pozwalają Komisji na interwencję w przypadku nabycia spółki europejskiej uzasadnioną jedynie faktem, iż nabywca skorzystał z dotacji zagranicznych. Instrumenty ochrony handlu mają zastosowanie wobec dotacji, które mają wpływ na cenę produktów importowanych do UE. Instrumenty te nie obejmują jednak wszystkich możliwych skutków nieuczciwych dotacji lub wsparcia przez państwa trzecie.

Aby zlikwidować tę lukę, konieczne jest **określenie, w jaki sposób UE mogłaby właściwie rozwiązać problem zakłóceń, które są efektem posiadania przez państwa trzecie udziałów w majątku krajowym oraz finansowania przez państwo przedsiębiorstw zagranicznych działających na rynku wewnętrznym UE.**

Działanie 8: aby w pełni rozwiązać problem zakłóceń na rynku wewnętrznym, które są efektem posiadania przez państwa trzecie udziałów w majątku krajowym, a także stosowania finansowania ze środków publicznych, Komisja określi przed końcem 2019 r., w jaki sposób uzupełnić luki w prawie UE.

W kontekście odnowionej strategii dotyczącej polityki przemysłowej¹⁷ UE powinna **wspierać transgraniczną współpracę przemysłową, z udziałem silnych podmiotów**

¹⁶ Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów projekty realizowane z państwami trzecimi są wdrażane w drodze umów międzynarodowych. Na podstawie takich umów strony mogą uzgodnić szczegółowe zasady dotyczące zamówień publicznych. W takim przypadku nie mają zastosowania unijne instrumenty w zakresie zamówień publicznych, lecz takie szczegółowe zasady dotyczące zamówień publicznych powinny być zgodne z podstawowymi zasadami traktatowymi, tj. zasadami przejrzystości i równego traktowania.

¹⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego „Inwestowanie w inteligentny, innowacyjny i zrównoważony przemysł – odnowiona strategia dotycząca polityki przemysłowej UE”, COM (2017) 0479 final z 13.9.2017.

europejskich i wykorzystaniem strategicznych łańcuchów wartości, które mają kluczowe znaczenie dla konkurencyjności przemysłowej i autonomii strategicznej UE. Istotną rolę odgrywają prace Strategicznego Forum ds. Ważnych Projektów Stanowiących Przedmiot Wspólnego Europejskiego Zainteresowania oraz wspólne realizowanie takich inicjatyw jak niedawno uzgodniony skoordynowany plan działania UE w sprawie sztucznej inteligencji¹⁸, jak również projekt dotyczący europejskiego sojuszu na rzecz baterii¹⁹.

Skoordynowany plan opierający się na **europejskiej strategii na rzecz sztucznej inteligencji**²⁰ określa szereg środków operacyjnych mających na celu maksymalizację skutków inwestycji oraz ułatwienie objęcia przez Europę wiodącej roli na świecie w opracowywaniu i wdrażaniu zaawansowanej, etycznej i bezpiecznej sztucznej inteligencji. Te wspólne działania skupiają się w szczególności na zwiększaniu inwestycji, udostępnianiu większej ilości danych, wspieraniu rozwoju talentów oraz zapewnieniu zaufania. Taka ściślejsza i skuteczniejsza współpraca ma zasadnicze znaczenie dla wdrożenia opartego na wartościach podejścia UE przewidującego opracowanie ukierunkowanej na człowieka i godnej zaufania sztucznej inteligencji, co jest kluczowym warunkiem społecznej akceptacji takich rozwiązań.

Przyjęty w maju 2018 r. **Strategiczny plan działania na rzecz baterii** ma na celu stworzenie konkurencyjnego, zrównoważonego i innowacyjnego „ekosystemu” baterii w Europie, obejmującego cały łańcuch wartości. Baterie mają podstawowe znaczenie dla przechowywania energii i czystej mobilności oraz odegrają strategiczną rolę w modernizacji przemysłu UE. Szczególną uwagę zwraca się na zapewnienie niezawodnych dostaw surowców i dostępu do metali ziem rzadkich.

W celu osiągnięcia trwałej konkurencyjności podmiotów UE, w tym w dziedzinach, w których przedsiębiorstwa unijne nie korzystają z dostępu do rynku na zasadzie wzajemności, konieczne jest, aby **ambitny program „Horyzont Europa”**²¹, **otwarty dla państw trzecich i organizacji międzynarodowych, utrzymał swoją wiodącą rolę, jeżeli chodzi o globalne badania naukowe i innowacje**. Program powinien również zawierać jasne zasady dotyczące wykorzystania wyników oraz umożliwiać dostęp, na zasadzie wzajemności, do finansowania badań i rozwoju.

Komisja wzywa Parlament Europejski i Radę do szybkiego przyjęcia programu „Horyzont Europa”.

VI. Wzmocnienie bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej i bazy technologicznej

¹⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Skoordynowany plan w sprawie sztucznej inteligencji”, COM(2018) 795 final z 7.12.2018.

¹⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europa w ruchu – zrównoważona mobilność dla Europy: bezpieczna, połączona i ekologiczna”, załącznik 2 „Strategiczny plan działania na rzecz baterii”, COM (2018) 293 final z 17.5.2018.

²⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Sztuczna inteligencja dla Europy”, COM(2018) 237 final z 25.4.2018.

²¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie, COM(2018) 435 final z 7.6.2018.

Zagrożenie dla bezpieczeństwa UE mogą stanowić inwestycje zagraniczne w sektorach strategicznych, nabywanie krytycznych aktywów, technologii i infrastruktury w UE, udział w określaniu norm UE i dostawach sprzętu o krytycznym znaczeniu. Dotyczy to w szczególności infrastruktury krytycznej, takiej jak sieci 5G, które będą miały podstawowe znaczenie dla naszej przyszłości i powinny być całkowicie bezpieczne.

Sieci 5G staną się w przyszłości krwiobiegiem naszych społeczeństw i gospodarek, łącząc miliardy obiektów i systemów, w tym systemy zawierające informacje szczególnie chronione i systemy technologii komunikacyjnych w sektorach o krytycznym znaczeniu. Ewentualne słabości sieci 5G mogłyby być wykorzystane, aby naruszyć integralność takich systemów i infrastruktury cyfrowej – co może doprowadzić do bardzo poważnych szkód. Szereg instrumentów UE, w tym dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji²², niedawno zatwierdzony akt w sprawie cyberbezpieczeństwa²³ oraz Europejski kodeks łączności elektronicznej²⁴, pozwoli na zacieśnienie współpracy na rzecz walki z cyberatakami oraz umożliwi Unii wspólne działanie w celu ochrony jej gospodarki i społeczeństwa.

W następstwie posiedzenia Rady Europejskiej Komisja przyjmie zalecenie dotyczące wspólnego unijnego podejścia do zagrożeń dla bezpieczeństwa sieci 5G, w oparciu o skoordynowaną ocenę ryzyka oraz środki zarządzania ryzykiem w UE, ramy skutecznej współpracy i wymiany informacji oraz wspólną unijną orientację sytuacyjną obejmującą krytyczne sieci komunikacji.

Ponadto w dniu 8 marca 2019 r. Komisja i Wysoki Przedstawiciel zaproponowały **ustanowienie systemu sankcji horyzontalnych służących zwalczaniu cyberataków.** Proponowany system ma zasięg ogólnounijny i umożliwi elastyczne reagowanie UE, niezależnie od miejsca, w którym cyberatak miał swój początek, oraz faktu, czy atak był prowadzony przez podmioty państwowe czy też inne. W razie przyjęcia ten system sankcji umożliwiłby Unii reagowanie na cyberataki o znacznym zasięgu, które zagrażają integralności i bezpieczeństwu UE, jej państw członkowskich oraz jej obywateli.

UE będzie wspierała wielostronne wysiłki, w szczególności w kontekście G20, aby promować wolne i bezpieczne przepływy danych oparte na ścisłej ochronie prywatności i danych osobowych.

Działanie 9: UE musi przyjąć wspólne podejście dotyczące bezpieczeństwa sieci 5G w celu ochrony krytycznej infrastruktury cyfrowej przed potencjalnymi poważnymi zagrożeniami. Komisja Europejska zainicjuje ten proces, wydając zalecenie po zakończeniu posiedzenia Rady Europejskiej.

Nowe rozporządzenie **ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych** wejdzie w życie w kwietniu 2019 r. i będzie w całości stosowane od

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii, Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1.

²³ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie „Agencji UE ds. Cyberbezpieczeństwa” ENISA, uchylenia rozporządzenia (UE) nr 526/2013 oraz certyfikacji cyberbezpieczeństwa w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych („akt w sprawie cyberbezpieczeństwa”), COM(2017) 0477 final z 13.9.2017.

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej, Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.

listopada 2020 r.²⁵ Zapewni ono skuteczny instrument służący wykrywaniu inwestycji zagranicznych w krytyczne aktywa, technologie i infrastrukturę oraz zwiększaniu świadomości w tym zakresie. Rozporządzenie to umożliwi ponadto wspólne określanie zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego spowodowanych przez inwestycje w sektorach wrażliwych oraz ich wspólne eliminowanie.

Państwa członkowskie powinny wykorzystać okres między wejściem w życie i rozpoczęciem stosowania rozporządzenia, aby wprowadzić konieczne zmiany w swoich krajowych praktykach i przepisach oraz uruchomić procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznej współpracy z Komisją na szczeblu UE w ramach ustanowionych mechanizmów.

Działanie 10: w celu wykrywania ryzyka dla bezpieczeństwa wynikającego z inwestycji zagranicznych w krytyczne aktywa, technologie i infrastrukturę oraz zwiększania świadomości na temat takich zagrożeń państwa członkowskie powinny zapewnić szybkie, pełne i skuteczne wdrożenie rozporządzenia w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

Przepisy UE dotyczące **kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania** umożliwiają Unii monitorowanie wywozu produktów wykorzystujących kluczowe technologie oraz sprawdzanie ich pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa. Wniosek Komisji dotyczący unowocześnienia rozporządzenia w sprawie kontroli wywozu²⁶ obejmuje kwestie związane z cyberbezpieczeństwem i technologią monitorowania. Rozporządzenie wzmocniłoby zdolność UE do dostosowania się do zmieniających się zagrożeń bezpieczeństwa i łagodzenia ich oraz do radzenia sobie z szybkimi zmianami technologicznymi.

Komisja wzywa Parlament Europejski i Radę, aby **jak najszybciej przyjęły zmodernizowane przepisy UE dotyczące kontroli wywozu.**

VII. Podsumowanie

Komisja i Wysoki Przedstawiciel zwracają się do Rady Europejskiej o **zatwierdzenie następujących działań.**

Działanie 1: UE wzmocni swoją współpracę z Chinami w celu zrealizowania wspólnych zobowiązań dotyczących wszystkich trzech filarów ONZ: praw człowieka, pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwoju.

Działanie 2: aby walczyć skuteczniej ze zmianą klimatu, UE wzywa Chiny do rozpoczęcia ograniczania poziomów emisji przed 2030 r., zgodnie z celami porozumienia paryskiego.

Działanie 3: UE pogłębi współpracę z Chinami w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa, wykorzystując doświadczenie płynące z pozytywnej współpracy nad opracowaniem Wspólnego kompleksowego planu działania dotyczącego Iranu.

Działanie 4: mając na uwadze stabilność, zrównoważony rozwój gospodarczy i dobre rządy w krajach partnerskich, UE będzie stosować w sposób bardziej zdecydowany

²⁵ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii](#) (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej).

²⁶ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa, pomocy technicznej i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (wersja przekształcona), COM(2016) 616 final z 28.9.2016.

istniejące umowy dwustronne i instrumenty finansowe. UE będzie współpracować z Chinami na rzecz wdrożenia strategii UE dotyczącej łączenia Europy i Azji, co zagwarantuje przestrzeganie tych samych reguł przez wszystkie strony.

Działanie 5: w celu uzyskania bardziej wyrównanej relacji gospodarczej opartej na zasadzie wzajemności UE wzywa Chiny do wypełnienia dotychczasowych wspólnych zobowiązań. Zobowiązania te obejmują reformę Światowej Organizacji Handlu, w szczególności w zakresie dotacji i przymusowych transferów technologii, a także zawarcie dwustronnych umów w sprawie: inwestycji (do 2020 r.), oznaczeń geograficznych (w jak najszybszym terminie) i bezpieczeństwa lotniczego (w nadchodzących tygodniach).

Działanie 6: aby promować wzajemność i otworzyć możliwości udziału w zamówieniach publicznych w Chinach, Parlament Europejski i Rada powinny przyjąć do końca 2019 r. instrument dotyczący udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym.

Działanie 7: pragnąc zapewnić uwzględnianie w zamówieniach publicznych nie tylko cen, ale również wysokich norm pracy i norm środowiskowych, Komisja opublikuje do połowy 2019 r. wytyczne dotyczące udziału zagranicznych oferentów w unijnym rynku zamówień publicznych oraz wprowadzania na ten rynek towarów zagranicznych. Przed końcem 2019 r. Komisja dokona wspólnie z państwami członkowskimi przeglądu wdrażania obecnych ram pod kątem ewentualnych luk.

Działanie 8: aby w pełni rozwiązać problem zakłóceń na rynku wewnętrznym, które są efektem posiadania przez państwa trzecie udziałów w majątku krajowym, a także stosowania finansowania ze środków publicznych, Komisja określi przed końcem 2019 r., w jaki sposób uzupełnić luki w prawie UE.

Działanie 9: UE musi przyjąć wspólne podejście dotyczące bezpieczeństwa sieci 5G w celu ochrony krytycznej infrastruktury cyfrowej przed potencjalnymi poważnymi zagrożeniami. Komisja Europejska zainicjuje ten proces, wydając zalecenie po zakończeniu posiedzenia Rady Europejskiej.

Działanie 10: w celu wykrywania ryzyka dla bezpieczeństwa wynikającego z inwestycji zagranicznych w krytyczne aktywa, technologie i infrastrukturę oraz zwiększania świadomości na temat takich zagrożeń państwa członkowskie powinny zapewnić szybkie, pełne i skuteczne wdrożenie rozporządzenia w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych.